

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment de tutela de drets PT 42/2024, instat contra l'Institut Català de la Salut.

Antecedents

1. En data 22/03/2024, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una reclamació per la presumpta desatenció del dret de supressió d'un diagnòstic mèdic, que la persona reclamant havia exercit prèviament davant l'Institut Català de la Salut (ICS).
2. En data 13/04/2024, l'Autoritat va demanar a la persona reclamant que aportés una còpia de la documentació que acredita que ha exercit el dret de supressió davant el responsable del tractament, abans de formular aquesta reclamació.
3. En la mateixa data, la persona reclamant va aportar una còpia de l'escrit que havia rebut de la Direcció General d'Atenció Primària de (...) de l'ICS (d'ara endavant, DAP de (...)), amb registre de sortida núm. (...) i data (...)/2024. En síntesi, la resposta era la següent:

“(...) En relació amb el vostre escrit del dia (...) de (...) presentat en el registre de l'Institut Català de la Salut, amb número de registre d'entrada (...), en què sol·liciteu la supressió d'un diagnòstic de la vostra història clínica, us comunico:

Que una vegada revisat el diagnòstic per la metgessa que actualment us visita, Sra. (...), aquest ha quedat inactiu.

Us informo que, en cas de desacord amb el contingut d'aquest escrit, podeu reclamar la tutela de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. (...)”

4. En data 17/04/2024, l'Autoritat va traslladar la reclamació a l'ICS perquè en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.
5. En data 10/05/2024, l'ICS va formular les seves al·legacions mitjançant un escrit en el qual, en síntesi, exposava el següent:
 - Que “el diagnòstic al qual es fa referència va ser donat d'alta en data (...)/2023 per una metgessa del CAP (...) que actualment no és la de referència de la (...)” persona reclamant.
 - Que “(...) l'actual metgessa, Sra. (...), atenent la petició de la” persona reclamant “ha considerat que el diagnòstic no s'havia d'eliminar però sí restar inactiu amb data (...)/2024.”
 - Que “d'acord amb aquesta valoració per part de la metgessa, es va donar resposta a la petició des de la DAP amb número de sortida (...) i data (...)/2024.”

L'ICS aportava la documentació següent:

- Còpia de l'escrit que la DAP de (...) de l'ICS va enviar a la persona reclamant, amb el registre de sortida núm. (...) i de data (...)/2024, el contingut del qual s'ha transcrit a l'antecedent 3r d'aquesta resolució.
- Còpia de la sol·licitud d'exercici del dret de supressió de les dades personals en l'àmbit de la salut, formulat per la persona reclamant davant la DAP de (...) de l'ICS, amb registre d'entrada núm. (...) i data (...)/2023. Mitjançant aquest escrit, va sol·licitar la supressió del diagnòstic de data (...)/2023, perquè hi estava en desacord.
- Còpia de la documentació que la persona reclamant va presentar davant de la DAP de (...) de l'ICS, juntament amb la seva sol·licitud d'exercici del dret de supressió, en la qual consten les dades del diagnòstic (el tipus, la data, el centre assistencial, el professional i l'estat del diagnòstic "actiu 2023").

Fonaments de dret

1. És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b i 8.2.b de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. L'article 17 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD), regula el dret de supressió en els termes següents:

"1. El interesado tendrá derecho a obtener sin dilación indebida del responsable del tratamiento la supresión de los datos personales que le conciernan, el cual estará obligado a suprimir sin dilación indebida los datos personales cuando concorra alguna de las circunstancias siguientes:

- a) los datos personales ya no sean necesarios en relación con los fines para los que fueron recogidos o tratados de otro modo;
- b) el interesado retire el consentimiento en que se basa el tratamiento de conformidad con el artículo 6, apartado 1, letra a), o el artículo 9, apartado 2, letra a), y este no se base en otro fundamento jurídico;
- c) el interesado se oponga al tratamiento con arreglo al artículo 21, apartado 1, y no prevalezcan otros motivos legítimos para el tratamiento, o el interesado se oponga al tratamiento con arreglo al artículo 21, apartado 2;
- d) los datos personales hayan sido tratados ilícitamente;
- e) los datos personales deban suprimirse para el cumplimiento de una obligación legal establecida en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento;
- f) los datos personales se hayan obtenido en relación con la oferta de servicios de la sociedad de la información mencionados en el artículo 8, apartado 1.

2. Cuando haya hecho públicos los datos personales y esté obligado, en virtud de lo dispuesto en el apartado 1, a suprimir dichos datos, el responsable del tratamiento, teniendo en cuenta la tecnología disponible y el coste de su aplicación, adoptará medidas razonables, incluidas medidas técnicas, con miras a informar a los responsables que estén tratando los datos personales de la solicitud del interesado

de supresión de cualquier enlace a esos datos personales, o cualquier copia o réplica de los mismos.

3. Los apartados 1 y 2 no se aplicarán cuando el tratamiento sea necesario:

- a) para ejercer el derecho a la libertad de expresión e información;
- b) para el cumplimiento de una obligación legal que requiera el tratamiento de datos impuesta por el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento, o para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable;
- c) por razones de interés público en el ámbito de la salud pública de conformidad con el artículo 9, apartado 2, letras h) e i), y apartado 3;
- d) con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, en la medida en que el derecho indicado en el apartado 1 pudiera hacer imposible u obstaculizar gravemente el logro de los objetivos de dicho tratamiento, o
- e) para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones.

Per la seva banda, també en relació amb el dret de supressió, l'article 15 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), determina el següent:

“1. El derecho de supresión se ejercerá de acuerdo con lo establecido en el artículo 17 del Reglamento (UE) 2016/679.

2. Cuando la supresión derive del ejercicio del derecho de oposición con arreglo al artículo 21.2 del Reglamento (UE) 2016/679, el responsable podrá conservar los datos identificativos del afectado necesarios con el fin de impedir tratamientos futuros para fines de mercadotecnia directa.”

En relació als drets previstos als articles 15 a 22 de l'RGPD, els apartats 3 i 4 de l'article 12 de l'RGPD estableixen el següent:

“3. El responsable del tratamiento facilitará al interesado información relativa a sus actuaciones sobre la base de una solicitud con arreglo a los artículos 15 a 22, y, en cualquier caso, en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud. Dicho plazo podrá prorrogarse otros dos meses en caso necesario, teniendo en cuenta la complejidad y el número de solicitudes. El responsable informará al interesado de cualquiera de dichas prórrogas en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud, indicando los motivos de la dilación. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, la información se facilitará por medios electrónicos cuando sea posible, a menos que el interesado solicite que se facilite de otro modo.

4. Si el responsable del tratamiento no da curso a la solicitud del interesado, le informará sin dilación, y a más tardar transcurrido un mes de la recepción de la solicitud, de las razones de su no actuación y de la posibilidad de presentar una reclamación ante una autoridad de control y ejercitar acciones judiciales.

En relació amb la tutela dels drets previstos per la normativa sobre protecció de dades personals, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

“1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin

entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

3. Una vegada exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si l'ICS va resoldre i notificar el dret de supressió exercit per la persona reclamant dins el termini previst per la normativa aplicable.

D'acord amb l'article 12.3 de l'RGPD, l'ICS havia de resoldre i notificar aquesta petició en el termini màxim d'un mes, a comptar a partir de la data de recepció de la sol·licitud. De conformitat amb l'article 21.3.b de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), i l'article 41.7 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPCat), el còmput del termini màxim en procediments iniciats a instància de part (com és aquest cas) s'inicia a partir de la data en què la sol·licitud ha tingut entrada en el registre de l'òrgan competent. Així mateix, el termini màxim ho és per resoldre i notificar (art. 21 LPAC), de manera que abans que finalitzi cal haver notificat la resolució, o si més no poder acreditar l'intent de notificació (art. 40.4 LPAC).

Consta acreditat que, en data (...)/2023, la DAP de (...) de l'ICS va rebre la sol·licitud d'exercici del dret de supressió formulada per la persona reclamant. També consta acreditat que la DAP de (...) de l'ICS va donar resposta a la persona reclamant a través d'un escrit, amb registre de sortida de data (...)/2024.

En conseqüència, des del punt de vista formal escau concloure que l'ICS va respondre la sol·licitud d'exercici del dret de supressió extemporàniament, és a dir, quan ja s'havia superat el termini de resolució d'un mes previst a aquest efecte.

4. Una vegada assentat l'anterior, escau analitzar el fons de la reclamació; és a dir si, d'acord amb els preceptes transcrits al fonament de dret 2n, és procedent suprimir les dades en els termes que ho va sol·licitar la persona reclamant.

En aquest cas, a la seva sol·licitud la persona reclamant demanava la supressió d'un diagnòstic que una professional d'un centre d'atenció primària de l'ICS havia incorporat a la seva història clínica en data (...)/2023.

La DAP de (...) de l'ICS va informar la persona reclamant que el diagnòstic que demanava suprimir havia quedat inactiu. Sobre això, en el marc del procediment de la tutela de drets, l'ICS ha precisat que la professional que actualment visita la persona reclamant va considerar que el diagnòstic no s'havia de suprimir, però que calia conservar-lo com a diagnòstic "inactiu" des del (...)/2024.

Com a punt de partida, cal tenir en compte que l'article 17 de l'RGPD regula el dret de supressió com el dret de l'afectat que el responsable del tractament suprimeixi les dades personals que l'afecten, si hi concorre alguna de les circumstàncies previstes a l'article 17.1 de l'RGPD.

El dret de supressió és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades personals. Per això les limitacions a aquest dret han de ser les mínimes, atès que en exercir-lo es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades personals. Així, les causes de denegació del dret

de supressió les trobem regulades als articles 17.3 i 23 de l'RGPD, que disposen que les limitacions han d'estar previstes "a través de medidas legislativas" (art. 23.1 RGPD).

La normativa sanitària obliga a conservar part de la informació clínica durant 5 o 15 anys, o fins i tot durant un termini superior segons el document de què es tracti, a comptar des de la data de l'atenció rebuda.

En relació amb la conservació de la informació de la història clínica, l'article 12 de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, en la redacció modificada per la Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, estableix el següent (la negreta és de l'APDCAT):

"4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, **com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial**, la documentació següent:

- a) Els fulls de consentiment informat.
- b) Els informes d'alta.
- c) Els informes quirúrgics i el registre de part.
- d) Les dades relatives a l'anestèsia.
- e) Els informes d'exploracions complementàries.
- f) Els informes de necròpsia.
- g) Els informes d'anatomia patològica.

(...)

6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials, que ha d'incorporar el document de voluntats anticipades, i la documentació que sigui rellevant, especialment, a efectes epidemiològics, de recerca o d'organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. En el tractament d'aquesta documentació s'ha d'evitar identificar les persones afectades, llevat que l'anonimat sigui incompatible amb les finalitats perseguides o que els pacients hi hagin donat el consentiment previ, d'acord amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La documentació clínica també s'ha de conservar a efectes judicials, de conformitat amb la normativa vigent.

8. La decisió de conservar la història clínica, en els termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre. Aquesta decisió correspon als mateixos facultatius quan desenvolupin llur activitat de manera individual."

D'acord amb l'anterior, en el moment de presentar la sol·licitud ((...)/2023) no havia transcorregut el temps mínim durant el qual s'ha de conservar la informació a la història

clínica. Aquest termini és de quinze anys, pel que fa a la documentació que preveu l'apartat 4t de l'article 12 de la Llei 21/2000, i de cinc anys, pel que fa a la resta d'informació, d'acord amb l'apartat 6è del mateix precepte. Per tant, en principi, el diagnòstic de data (...) /2023 que la reclamant vol suprimir s'hauria de conservar a la història clínica un mínim de 5 anys. Tal com va informar la DAP de (...) de l'ICS, correspon al professional facultatiu valorar si cal conservar-lo o no.

En aquest cas, la DAP de (...) de l'ICS va informar la reclamant que la professional del centre d'atenció primària que actualment la visita havia considerat que el diagnòstic de data (...) /2023 no es podia suprimir, i que calia conservar-lo com a diagnòstic inactiu a la seva història clínica. En conseqüència, escau concloure que la DAP de (...) de l'ICS va respondre a la reclamant de forma ajustada a dret.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Estimar parcialment la reclamació de tutela formulada contra l'Institut Català de la Salut (ICS). Pel que fa a la forma, escau estimar la reclamació, atès que l'Institut Català de la Salut (ICS) no va respondre en termini la sol·licitud de la persona reclamant. Pel que fa al fons, escau desestimar la reclamació, atès que la resposta de l'Institut Català de la Salut (ICS) es considera ajustada a dret.
2. Notificar aquesta resolució a l'Institut Català de la Salut (ICS) i a la persona reclamant.
3. Ordenar que aquesta resolució es publiqui al web de l'Autoritat (<https://apdcat.gencat.cat>), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu les parts interessades poden interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També poden interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per defensar els seus interessos.

La directora